

[Lykketøft]

synspunkter, der fra fagbevægelsens ledelse er blevet fremført imod den måde at pakke politikken sammen på. Fagbevægelsens entstemmige nej – inklusive hr. Jørgen Eiberg og hr. Georg Poulsen – til den måde, regeringen griber tingene an på, hr. Gammelgaard, er jo udtryk for, at fagbevægelsens ledere har en langt mere samfundssolidarisk holdning end regeringspartierne og deres repræsentanter her i tinget, fordi man ønsker, at der er mulighed for at bruge 2½ mia kr., skal de bruges på en måde, der skaber flere mennesker job og gør det på den mest effektive måde, og det er jo dér, skillelinjen er.

Må jeg så i øvrigt sige – det var hr. Emmerth Andersen, der på et tidligere tidspunkt i debatten mest klart gav udtryk for synspunktet og understregede dets absurditet: hvad ville egentlig konsekvenserne være, hvis folketinget, hver gang man skulle føre indkomstpoltik og holde igen med omkostningsudviklingen, skulle tilbyde indkomstskattelettelse? Konsekvenserne ville være, at betingelsen for at få en fornuftig omkostningsudvikling her i landet var, at man successivt helt afviklede den offentlige sektor, helt afviklede den sociale tryghed og til sidst slet ikke havde hverken offentlige udgifter eller skattetryk. Det er en politik, som selvfølgelig ikke er holdbar, som selvfølgelig i sin yderste konsekvens er meningsløs, og som dette er en del af.

(Kort bemærkning).

Heinesen (S):

Skatte- og afgiftsministeren spurgte mig, hvorfor den politik, der var gennemført i forbindelse med augustforliget i 1976 af socialdemokratiet og nogle af de nuværende regeringspartier, var så fornuftig, når det, som regeringen kommer med i denne omgang, ikke er spor fornuftigt. Det kunne skatte- og afgiftsministeren ikke forstå. Det prøvede jeg nu ellers at gøre ganske meget ud af at fortælle skatteministeren i mit første indlæg. Det hænger simpelt hen sammen med, at uanset at den daværende regering i 1976 gennemførte nogle besparelser, så var der ikke tale om noget så asocialt, så urimeligt og så ensidigt vendt imod økonomisk svage grupper som det, regeringen har gennemført, og som regeringen kommer endnu længere ud i, når den skal hente 11 mia kr. til for 1984-

budgettets vedkommende. Der var heller ikke tale om en samlet økonomisk politik, som førte til den væsentlige forøgelse af arbejdsløsheden, som regeringen jo selv erkender at dens politik i 1983 har ført til, senest i indenrigsministerens cirkulære til kommunerne. Sagen er meget enkel. Når socialdemokratiet har valget mellem asociale nedskæringer og en væsentlig forøgelse af arbejdsløsheden på den ene side og skattelettelse på den anden side, så foretrækker vi en samlet politik uden asociale nedskæringer og uden forringelse af beskæftigelsen. Derfor, hr. skatteminister:

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Der er mange citater, der kan hentes frem fra aviserne i de uger, før vi diskuterede udskrivningsloven, også det, hvor en regeringsrådsmand, en af ministrene, siger, at denne regering i modsætning til tidligere aldeles ikke vil spille ud med skattelettelse. Det kan jo være meget morsomt, men jeg synes, det er mere interessant, hvad der sker, hvis man gennemførte det, som regeringen foreslår. Jeg stillede det klare spørgsmål før, om ikke det var korrekt, at gennemfører vi skattelettelsen på de 2,3 mia kr., medfører det et forøget underskud over for udlandet på mellem 1 og 1½ mia kr. Det har økonomiministeren sagt, og jeg vil gerne spørge, om skatteministeren er enig med ham.

Ministeren for skatter og afgifter (Isi Foighel):

Til hr. Bernhard Baunsgaard vil jeg sige, at efter de måder, vi beregner tingene på, når vi skal lave prognoser og budgetter på basis af den erfaring, vi har, er det tal, som hr. Bernhard Baunsgaard nævnte, korrekt. Forholdet er simpelt hen dette, at man regner med, at af det forbrug, som danske borgere har, går mellem 40 og 50 pct. til udlandet. Det sker ikke blot, hvis man giver skattelettelse til folk, det sker også, hvis man giver sygedagpenge, hvis man giver arbejdsløshedsunderstøttelse, hvis man udbetaler lønninger o.lign., og vi holder jo ikke op med at udbetale lønninger eller foretage overførsler, fordi nogle af pengene bliver brugt til at købe varer i udlandet for, så synspunktet er jo ikke videre interessant, bortset fra at vi ved, at det ikke er unormalt, at når det går dårligt